

19/12/2025

Η εορτή του Αγίου Νικολάου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η μνήμη του [Αγίου Νικολάου](#), Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, του Θαυματουργού εορτάστηκε στο [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#) την Παρασκευή 19 Δεκεμβρίου 2025 (6 Δεκεμβρίου με το παλαιό εορτολόγιο).

Κατά την εορτή αυτή η Εκκλησία τιμά τον Άγιο Νικόλαο ως Πατέρα της και Οικουμενικό Διδάσκαλο, ο οποίος έλαβε μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας το έτος 325 μ.Χ. και υπήρξε υπέρμαχος του «ομοουσίου» του Υιού προς τον Πατέρα.

Επίκεντρο του εορτασμού η Μπετζάλλα

Επίκεντρο του εορτασμού ήταν ο μεγαλοπρεπής και καλαίσθητος πανηγυρίζοντας Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου της Ελληνορθόδοξης Αραβόφωνης Κοινότητας της κωμόπολης Μπετζάλλα, πλησίον της Βηθλεέμ.

Της Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων του Γέροντος Αρχιγραμματέως, Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, του Προϊσταμένου της Ρωσικής Πνευματικής Αποστολής στα Ιεροσόλυμα (MISSIA), Αρχιμανδρίτη π. Βασιανού, των Ιερέων της Μπετζάλλας, Πρεσβυτέρων π. Παύλου, π. Γιούσεφ και π. Ηλία, καθώς και των Ιεροδιακόνων π. Ευλογίου, π. Προδρόμου και π. Μακαρίου.

Έψαλλε η χορωδία της Κοινότητας στην αραβική γλώσσα. Συμμετείχαν προσευχόμενοι με ευλάβεια πλήθος πιστών από τη Μπετζάλλα, μεταξύ των οποίων οι Επίτροποι του Ναού, ο Δήμαρχος της πόλεως και εκπρόσωποι της Παλαιστινιακής Αρχής, ο Πρόεδρος της Ανώτατης Εκκλησιαστικής Παλαιστινιακής Επιτροπής δρ. Ράμζη Χούρη και ο συνεργάτης του κ. Ράεντ Χανανίγιε.

Παρακολουθήστε σε επανάληψη τη Θεία Λειτουργία:

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ο οποίος αναφέρθηκε στη συμμετοχή του Αγίου Νικολάου στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο και στον αγώνα του κατά της αιρέσεως του Αρείου, καθώς και στην τελειότητα της αγάπης και των αρετών του, με τις οποίες μιμήθηκε τον Θεό. Ο Μακαριώτατος τόνισε τις αρετές του Αγίου Νικολάου τις οποίες συσχέτισε με την προετοιμασία των πιστών για τα Χριστούγεννα, καλώντας τους σε κάθαρση, αγιασμό και πνευματική συμμετοχή στο μυστήριο της Ενανθρωπήσεως, ώστε να εορτάσουν αληθινά και όχι μόνο εξωτερικά τη Γέννηση του Χριστού.

Αναλυτικά στο κήρυγμα του ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ανέφερε:

«Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ, καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ Ἀγιογραφικῇ πόλει τῆς Παλαιστίνης Μπετζάλλα, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τὴν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν καὶ προστάτου Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ τόν κατὰ Θεόν πολιτευσάμενος βίον Πατὴρ ἡμῶν Νικόλαος ἐγεννήθη εἰς τὰ Πάταρα τῆς Λυκίας καὶ συμμετέσχεν εἰς τὴν Πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 μ.Χ., κατόπιν προσκλήσεως τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἔνθα καὶ μετὰ παρρησίας κατέπληξε τόν Ἄρειον καὶ κατετρόπωσε τὴν αἵρετικὴν αὐτοῦ δοξασίαν. Διό καὶ ἐκλήθη προστάτης τῆς Ἐκκλησίας καὶ κανῶν τῆς ὑγιαίνουσας Ὁρθοδόξου διδασκαλίας καὶ πίστεως.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ πιστός Ἱεράρχης Νικόλαος ἐγένετο τέλειος ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τέλειος ἐν πάσῃ ἀρετῇ, ἀκούων τόν Εὐαγγελικόν τοῦ Κυρίου λόγον: «ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι ὡς ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν», (Ματθ. 5, 48). Ἑρμηνεύων τόν λόγον τοῦτον ὁ Μέγας Ἀθανάσιος λέγει: «Καὶ γάρ καὶ ἡμεῖς, καίτοι μὴ δυνάμενοι ὅμοιοι κατ' οὐσίαν τοῦ Θεοῦ γενέσθαι, ὅμως ἐξ ἀρετῆς βελτιούμενοι, μιμούμεθα τόν Θεόν. Τρεπτά δέ τὰ γενητά οὐκ ἂν τις ἀρνήσαιο ἀγγέλων μὲν παραβατῶν τοῦ δέ Ἀδάμ παρηκούσαντος καὶ πάντων δεομένων τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος. Τρεπτόν δέ ἀτρέπτου ὄντος τοῦ Θεοῦ οὐκ ἂν εἴη ὅμοιον, ὥσπερ οὐδέ τό κτισθέν τοῦ κτίσαντος». [Καὶ ἀπλούστερον: διότι καὶ ἡμεῖς ἂν καὶ δέν δυνάμεθα νά γίνωμεν ὅμοιοι κατ' οὐσίαν με τόν Θεόν, ὅμως ἐπειδὴ μέ τὴν ἀρετὴν βελτιούμεθα, μιμούμεθα τόν Θεόν, δυνατότητα τὴν ὁποῖαν μᾶς ἐχάρισεν ὁ Κύριος. Ὅτι δέ τὰ γενητά εἶναι τρεπτά δέν δύναται κανεῖς νά τό ἀρνηθῇ, διότι οἱ ἄγγελοι μὲν ἔπесαν εἰς παράβασιν, ὁ δέ Ἀδάμ εἰς παρακοήν καὶ τὰ πάντα ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ Λόγου. Τό τρεπτόν δέ δέν εἶναι δυνατόν νά εἶναι ὅμοιον μέ τόν Θεόν, ἀφ' οὗ Ἐκεῖνος εἶναι ἄτρεπτος, ὅπως δέν εἶναι ὅμοιον τό κτιστόν μέ Ἐκεῖνον πού τό ἔκτισε».

Ὁ θεοφόρος Νικόλαος ἀνεδείχθη κανῶν πάσης Ὁρθοδοξίας, ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἐγένετο μιμητὴς τοῦ Θεοῦ διὰ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ. «Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν (τάς ἐντολάς τοῦ Κυρίου) καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντί καιρῷ», (Ψαλμ. 105,3)· καὶ «δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», (Ψαλμ. 91,13), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Σχολιάζων τόν Δαυϊτικόν τοῦτον λόγον, ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Φυτόν ἀειθαλές ἐστὶν ὁ φοῖνιξ, εὐρίζον καὶ ὑψηλόν, εὐκαρπον, εὐῶδες καὶ γλυκύν ἔχον τόν καρπόν. Τοιοῦτοι πάντες οἱ τὴν ἐν Χριστῷ δικαιοσύνην ἔχοντες». Ταύτην τὴν ἐν Χριστῷ δικαιοσύνην ὠκείωσατο καὶ ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ὁ ὁποῖος λόγῳ τε καὶ ἔργῳ ἐκήρυττε τόν Χριστόν, τόν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀκούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ψαλμωδοῦ: «εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἀναγγεῖλατε ἐν

τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95,2-3).

Καί τό μέν «σωτήριον τοῦ Κυρίου» δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τόν ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῇ ἐπισκιάσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος σαρκωθέντα καί ἐνανθρωπήσαντα Θεόν Λόγον ἐν τῷ ταπεινῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ ἐπὶ Ρωμαίου Καίσαρος Αὐγούστου καί ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου (Λουκ. 2, 1-2). Τά δέ θαυμάσια αὐτοῦ, τοὔτέστιν τά ἔργα τοῦ Κυρίου, εἶναι κατὰ τόν θεσπέσιον Παῦλον, ἡ Χάρις ἡ δοθεῖσα ἡμῖν «ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσα δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου», (Β΄ Τιμ. 1,9-10).

Τῆς χάριτος ταύτης τῆς δοθείσης ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οἰκονόμος ἀνεδείχθη ὁ ἱερώτατος Νικόλαος, ὡς ἐναργέστατα διατυπώνει τοῦτο ὁ ὑμνωδὸς λέγων: «Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, περιεχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, Ἅγιε ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις ἱερώτατε».

Αὐτῆς ταύτης τῆς Χάριτος τῆς δοθείσης ἡμῖν ἐν Χριστῷ, μᾶς καλεῖ ὁ θεοφόρος Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἵνα γίνωμεν κοινωνοὶ καὶ μέτοχοι ἐν ὅψει τῆς Μητροπόλεως τῶν ἑορτῶν, τῶν ἁγίων δηλονότι Χριστουγέννων, τοῦ ὑπερφουῶν καὶ ὑπερλόγου μυστηρίου, περὶ τοῦ ὁποῖου ὁ ὑμνωδὸς ἔκθαμβος ἀναφωνεῖ: «Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ; ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καὶ ὡς ἠυδόκησεν· ἄσαρκος γὰρ ὢν, ἐσαρκώθη ἐκόν· καὶ γέγονεν ὁ ὦν, ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. Διπλοῦς ἐτέχθη, Χριστὸς τὸν ἄνω, κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι».

Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱὸς τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ὅποῖος μετέσχε τοῦ ἡμετέρου ἀνθρωπίνου φυράματος διὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, κατέστησεν ἡμᾶς ναοὺς Θεοῦ ζῶντος ὡς κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος, λέγων: «ὁμοίως γὰρ ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός», (Β΄ Κορ. 6,16/ Λευϊτ. 26,12).

Ἐνταῦθα ὁ μακάριος Παῦλος δέν μᾶς ὑπενθυμίζει μόνον ὅτι εἴμεθα ναός ζῶντος Θεοῦ, ἀλλά μᾶς ὑποδεικνύει καί τόν τρόπον, μέ τόν ὁποῖον δυνάμεθα νά γίνωμεν τό Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή ὁ Ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ: «Καθαρίζωμεν ἑαυτούς ἀπό παντός μολυσμοῦ σαρκός καί πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ», (Β΄ Κορ. 7,1). Κατά τόν σχολιαστήν Ζιγαβηρόν, «τό ἐν φόβῳ Θεοῦ τόν τρόπον ἐρμηνεύει, καθ' ὃν ἡ ἁγιωσύνη ἐπιτελεῖται».

Ἰδού λοιπόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ τρόπος, διά τοῦ ὁποῖου ὁ σήμερον τιμώμενος Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος μᾶς προτρέπει διά τῆς φωνῆ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου νά μεγαλύνωμεν τόν ἐκ τῆς Παρθένου Θεόν σαρκί τεχθέντα Βασιλέα ἐν τῷ Σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ. Μέ ἄλλα λόγια ὁ ἁγιασμός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διά κάθε πιστόν Χριστιανόν, τόν ἐπιθυμοῦντα ἐορτάσαι πνευματικῶς καί οὐχί μόνον ὑλικῶς, τοὔτέστιν κοσμικῶς ἢ κοινωνικῶς, τό μέγα καί σωτηριῶδες μυστήριον τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἡμεῖς δέ πάντες οἱ τιμῶντες τήν ἱεράν μνήμην τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, ἱκετεύσωμεν αὐτόν καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἱατρὸς πανάριστος Πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς μου τήν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωστίαν βοᾶν· Ὁ τῶν Πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ». Ἀμήν, εὐλογημένα Χριστούγεννα καί «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», (Λουκ. 2,14).

Μετά την Απόλυση της Θείας Λειτουργίας ἀκολούθησε δέηση στο προσφάτως ανακαινισμένο παρεκκλήσιο του Ἁγίου Νικολάου κάτω ἀπὸ τὸν Ναό, καθὼς καὶ λιτανεία γύρω ἀπὸ τὸν Ναό με ψαλμωδία.

Στη συνέχεια προσφέρθηκαν κέρασμα καὶ γεύμα ἀπὸ τὴν Κοινότητα.

Στην παλαιά πόλη των Ιεροσολύμων

Η μνήμη του Αγίου Νικολάου εορτάσθηκε πανηγυρικά και στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, ο οποίος βρίσκεται νοτίως και πλησίον του Πατριαρχείου στην παλαιά πόλη των Ιεροσολύμων, με την τέλεση Εσπερινού και Θείας Λειτουργίας.

Προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, συλλειτουργούντων του Δραγουμάνου Αρχιμανδρίτη π. Ματθαίου, του Αρχιμανδρίτη π. Κλαυδίου και του Αρχιδιακόνου π. Μάρκου, καθώς και ορισμένων παρεπιδημούντων Ορθοδόξων Ιερομονάχων. Έψαλλε ο Τυπικάρης του Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, Αρχιμανδρίτης π. Αλέξιος, ενώ συμμετείχε πλήθος πιστών από τα Ιεροσόλυμα, μοναχών και μοναζουσών.

Στο εκκλησίασμα προσφέρθηκε κέρασμα από τον Αρχιδιάκονο π. Μάρκο, ο οποίος επιμελείται με ιδιαίτερη φροντίδα τα ζητήματα της Μονής και του Ναού.

****

Περισσότερες φωτογραφίες:

